

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku T. K.
przy uczestnictwie B. K. W. i N. W.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 lipca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki B. K. W.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 3 sierpnia 2018 r., sygn. akt V Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od uczestniczki B. K. W.
na rzecz wnioskodawczyni T. K. kwotę 377
(trzysta siedemdziesiąt siedem) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez skarżącego, że sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Nakładając na skarżących obowiązek wskazania i uzasadnienia oznaczonej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ustawodawca zmierza w ten sposób do zagwarantowania, że skarga kasacyjna (nadzwyczajny środek zaskarżenia prawomocnych orzeczeń) będzie pełnić przypisanie jej funkcje publicznoprawne. Ograniczenie przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania do czterech, wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., ma więc zapewnić, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne, a skarga kasacyjna nie stanie się instrumentem wykorzystywanym w każdej sprawie do kontroli wydanego w niej orzeczenia.

W skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 3 sierpnia 2018 r. uczestniczka postępowania B. K. W. oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Wyróżniona w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zachodzi wtedy, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na

zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym. Tym elementów nie spełnia skarżąca, powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej. Z konstrukcji wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej oraz jego uzasadnienia wynika, że skarżąca - w sposób niedopuszczalny ze względu na brzmienie art. 398³ § 3 k.p.c. - podejmuje próby kwestionowania oceny dowodów i poczynionych na tej podstawie ustaleń faktycznych przez Sąd drugiej instancji. Wbrew przy tym wywodom tam przedstawionym, w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd, drugiej instancji odniósł się do zarówno do dowodów przeprowadzonych przez Sąd pierwszej instancji, jak również przed Sądem drugiej instancji, wskazał także podstawę faktyczną i prawną swojego rozstrzygnięcia.

W sprawie nie zachodzi także nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego - na stosowany wniosek zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną - orzeczono na podstawie 520 § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c.